Пралетарыі ўсіх краін, яднайцеся!

Беларускі універсітэт

Орган парткома, рэктарата, мясцкома, камітэта ЛКСМБ і прафкома Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя У. І. Леніна

№ 1 (432) Серада, 11 студзеня 1961 г. Цана 1 кап.

Ад слоў—да справы!

Агульнаўніверсітэцкі партыйны сход, які адбыўся ў сярэдзіне снежня, указаў на сур'ёзныя недахопы ў нашай палітыка-выхаваўчай рабоце і вызначыў канкрэтныя шляхі яе паляпшэння. Дакладчык, сакратар парткома Р. В. Булацкі, і ўсе выступіўшыя ў спрэчках аднадушна прызналі, што палітыка-выхаваўчай работай павінны займацца ўсе выкладчыкі, усе камуністы і камсамольцы, незалежна ад таго, замацаваны яны за групамі, ці не. Загадчык кафедры палітэканоміі дацэнт В. А. Тамашэвіч зусім справядліва адзначыў, што выкладчык, чытаючы тую ці іншую лекцыю па фізіцы, хіміі, матэматыцы і іншых дысцыплінах, павінен быць у той жа час выхаваўцам, прышчапляць студэнтам пачуццё савецкага патрыятызму, высокія маральныя прынцыпы.

Аднак было б няправільным думаць, што выхаваўчая работа павінна абмяжоўвацца гэтым.

Асноўным недахопам ў палітыка-выхаваўчай рабоце, як адзначыў у сваім выступленні прарэктар па вучэбнай рабоце дацэнт А. Я. Малышаў, заключаецца ў тым, што выкладчыкі зусім недастаткова ўдзельнічаюць у выхаваўчай рабоце па-за лекцыйнай аўдыторыяй. Многія з іх вельмі абыякава, пасіўна, па-казённаму ставяцца да работы ў студэнцкіх групах. Трэба наладзіць больш шчыльны кантакт са студэнтамі, ведаць іх інтарэсы і імкненні, часцей бываць у інтэрнатах. Зусім справядліва адзначыў у сваім выступленні студэнт Кошман, што ў студэнцкім інтэрнаце па вуліцы Свярдлова часцей бываюць работнікі міліцыі, чым супрацоўнікі ўніверсітэта.

Дацэнт В. І. Старавойтаў і многія іншыя ў сваіх выступленнях заклікалі перайсці ад дэкларацый і гучных фраз аб выхаванні да самога выхавання, да жывога, актыўнага ўдзелу ўсяго калектыву камуністаў і камсамольцаў універсітэта ў палітыка-выхаваўчай рабоце, якая грунтуецца на жывых і канкрэтных прыкладах паўсядзённага жыцця. Гэтая думка знаходзіць адлюстраванне ў рэзалюцыі партсходу, якая патрабуе, каб формы палітыка-выхаваўчай работы былі разнастайнымі, каб гэтая работа вялася строга дыферэнцыравана і канкрэтна. Выкладчыкі павінны праяўляць паўсядзённую ўвагу аб ідэйным росце кожнага студэнта, жыва, своечасова рэагаваць на ўсе выпадкі нядобрасумленных адносін асобных студэнтаў да сваіх абавязкаў, рашуча змагацца супраць праяў чужой савецкаму грамадству ідэалогіі, захаплення асобнымі студэнтамі некаторымі «узорамі» разбэшчанага буржуазнага мастацтва і быту, супраць праяў касмапалітызма, абывацельшчыны, апалітычнасці, парушэння норм камуністычнай маралі.

Перайсці ад слоў да справы—такая важная задача калектыву камуністаў і камсамольцаў у палітыка-выхаваўчай рабоце.

НОВАГОДНІЯ ВІНШАВАННІ

Ёсць добрая традыцыя ў савецкіх людзей—павіншаваць сваіх сяброў і знаёмых са святам, пажадаць ім поспехаў у працы і жыцці. І гэтыя шчырыя словы глыбока хвалююць кожнага з нас. Вось і ў гэтым годзе наш універсітэт атрымаў шмат паштовак, тэлеграм ад розных ВНУ краіны, а таксама з-за рубяжа. Горача віншуе з Новым, 1961 годам калектыў універсітэта Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Савета БССР Васіль Іванавіч Казлоў.

Мы атрымалі віншавальныя тэлеграмы з пажаданнямі здароўя, шчасця і далейшых поспехаў у жыцці і працы ад калектыва Міністэрства вышэйшай, сярэдняй спецыяльнай і прафесіянальнай адукацыі БССР, ад калектыва супрацоўнікаў Інстытута мастацтвазнаўства, этнаграфіі і фальклору АН БССР.

Нас павіншавалі са святам калектывы Вільнюскага дзяржаўнага ўніверсітэта імя В. Капсукаса, Тбіліскага дзяржаўнага ўніверсітэта імя І. В. Сталіна, Адэскага дзяржаўнага ўніверсітэта імя І. І. Мечнікава, Львоўскага дзяржаўнага ўніверсітэта імя Івана Франко, Казанскага ордэна Працоўнага Чырвонага Сцяга дзяржаўнага ўніверсітэта імя У. І. Ульянава-Леніна, Варонежскага дзяржаўнага ўніверсітэта, Данецкага палітэхнічнага інстытута, Кіргізскага дзяржаўнага ўніверсітэта і іншых ВНУ краіны.

Атрыманы віншавальныя тэлеграмы ад нашых сяброў з Любліна, Лодзі, Будапешта і іншых гарадоў.

У ПОЎНЫМ разгары сесія. Тая пара, якую з нецярплівасцю чакалі адны, рыхтаваліся да яе, і з наступленнем якой разгубіліся другія. Бывае ж так, студэнт не наведваў лекцый, не рыхтаваўся да семінараў, не чытаў належнай літаратуры, а калі наступіла сесія—вынікі не прамінулі адбіцца. Такі чалавек са страхам ідзе на экзамен, на залік, нярвуецца, і тое з ведаў, што схоплена ім за некалькі перадэкзаменацыйных дзён і начэй, блытаецца ў галаве, не ўкладваецца ў сістэму, не ўтрымліваецца ў памяці. Вось тады і скардзіцца чалавек на нейкія быццам бы «нешчаслівыя» білеты, на «невязучасць» і г. д. Але ў большасці студэнтаў білеты аказваюцца «шчаслівымі». Яны добра ведаюць пройдзенае, выдатна адказваюць на пытанні экзаменатара.

Мы ў гэтым упэўніліся, калі пабывалі на некаторых экзаменах на матэматычным і геаграфічным факультэтах.

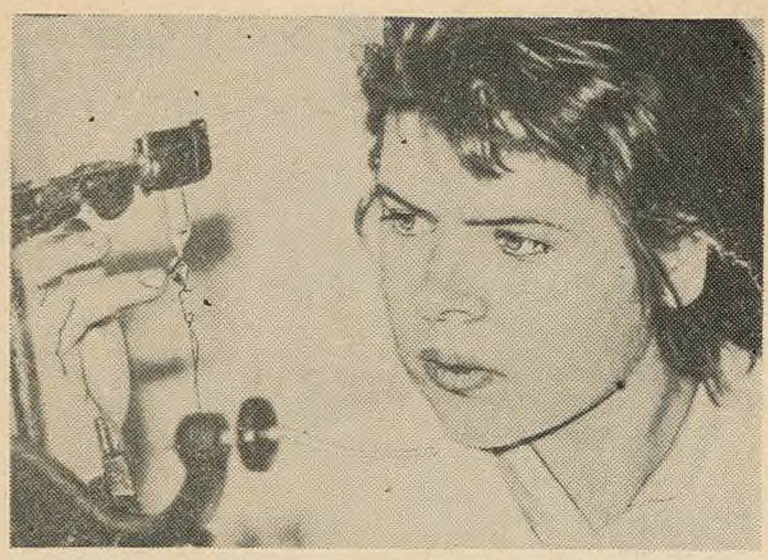

Гэты здымак зроблен у лабараторыі фізіялогіі чалавека і жывёл. Студэнтка біялагічнага факультэта Тамара Сямёнава запісвае работу ізаляванага сэрца лягушкі.

Фота В. АНЦЫФЕРАВА.

Білет аказаўся шчаслівым...

Тэорыя лічбаў засвоена

6 СТУДЗЕНЯ ў аўдыторыі № 66, што на трэцім паверсе біякорпуса, студэнты другой групы матэматычнага факультэта здавалі дыферэнцыяльны залік па тэорыі лічбаў. Прымаў залік прафесар, доктар матэматычных навук Дзмітрый Аляксеевіч Супруненка. Заходзім ў аўдыторыю. Абстаноўка тут самая творчая. Адзін чалавек адказвае, чацвёра рыхтуюцца. Гэты складаны курс матэматыкі прафесар Супруненка чытаў студэнтам паўгода, і вось цяпер, калі наступіла сесія, адчуваецца, што тэорыя лічбаў, якую вёў прафесар, засвоена другакурснікамі цвёрда. Адзін за другім падыходзіла, цягнуць білеты, і іх усмешкі красамоўна гавораць аб тым, што пытанне, напісанае ў білеце, ім добра вядома.

— Алгарытм Еўкліда...

— Сімвал Якобі..

— Функцыя Эйлера...

Гэтыя [illegible] М. Арцёмчыку, Б. Яшыну і Уладзіміру Ахрамейка.

Першым двум Дзмітрый Аляксеевіч ставіць «выдатна», а вось Уладзіміру Ахрамейку, былому мараку, як кажуць, «не пашанцавала». Не поўнасцю зразумеў ён, што такое функцыя Эйлера, дрэнна ведаў і агульную формулу лічбаў. Прышлося Уладзіміру выйсці з аўдыторыі чырвонаму, як рак, ад сораму. Без заліка...

У гэты дзень другая група матэматыкаў атрымала шэсць выдатных залікаў, восем—добрых.

— Асабліва задаволены я,—гаворыць прафесар Супруненка,—адказамі Сяргея Шалыгіна, Мікалая Шчарбакова, Івана Камяка, Вольгі Качубеевай, Канстанціна Філіповіча і інш. Увогуле ж, лічу, што курс тэорыі лічбаў засвоен студэнтамі добра.

А што ў першакурснікаў?

АЎДЫТОРЫЯ 68-я. На дзвярах строгі надпіс: «Лабараторыя вылічальнай матэматыкі». Крыху ніжэй на лісце паперы нечыя рука нярвова [illegible]: «[illegible] Ідзе экзамен!»

Але студэнты, якія тут таўпяцца, не могуць стаяць ціха. Гэта ж першы экзамен на першай сесіі ва ўніверсітэце. Так, здаюць першакурснікі другой групы таго ж матэматычнага факультэта... Гэта і адчуваецца. Хлопцы і дзяўчаты раз-по-раз прыадчыняюць дзверы, горача размаўляюць паміж сабою, малююць наскамі бацінкаў на падлозе розныя геаметрычныя фігуры, энергічна сустракаюць кожнага здаўшага экзамен... Першакурснікі здаюць аналітычную геаметрыю. Цяжкі прадмет. Але пры жаданні можна авалодаць і цяжкім. Гэта даказалі Якаў Кухарэнка і Лявон Прымачук, якія толькі што атрымалі выдатныя адзнакі.

Знаёмімся яшчэ з адным хлопцам—Раманам Несцяравым. Сціплы, сарамлівы юнак. Ён яшчэ ў школе горача любіў матэматыку, геаметрыю. У гэтым годзе здзейснілася мара яго—Раман паступіў у БДУ на матфак... І вось цяпер ён пасля добрай падрыхтоўкі перад складаным экзаменам адчувае сябе добра:

— Вядома, страшнавата. Але, наследзячы на гэта, настрой бадзёры.

І радасны Раман не падкачаў. Яму папаў «шчаслівы» білет. Яго добрым адказам засталася задаволена дацэнт Анна Натанаўна Нахімоўская.

На наступны дзень А. Н. Нахімоўскай аналітычную геаметрыю здавала трэцяя група першакурснікаў. «Выдатна» атрымалі Ігар Журбенка, Людвіг Трэгубовіч, Іван Бялько, Уладзімір Шыраеў, Марат Талачко.

З лёгкай рукі...

ПАКІНУЎШЫ мір вектараў, каардынат, інтэгралаў, велічынь ад нуля да бесканечнасці, мы апынуліся ў новым свеце, у свеце цудоўных падарожжаў і адкрыццяў, вандравалі па роднай краіне.

Вялікі наш Савецкі Саюз. Разнастайныя прыродныя ўмовы і эканоміка розных раёнаў. Аб гэтым і расказвалі студэнты пятага курса геаграфічнага факультэта на экзамене па эканамічнай геаграфіі СССР. Яны ўжо стаяць на парозе выпуску.

Здавала група фізіка-географаў. Калі ўпершыню трапляеш на гэты экзамен, то здзіўляешся вялікай колькасці геаграфічных карт. А потым разумееш, што так яно і павінна быць. Будучыя выкладчыкі геаграфіі, глебазнаўцы, супрацоўнікі навуковых устаноў павінны добра ведаць сваю краіну, яе прыродныя багацці, прамысловасць, сельскую гаспадарку. Дарэчы, мы ўпамянулі аб падарожжах. Група фізіка-географаў, аб якой ідзе размова, летам гэтага ж года зрабіла вялікае, цікавае турнэ па Савецкаму Саюзу. Вось яе маршрут: Мінск—Масква—Сталінград—Астрахань—Махачкала—Тбілісі—Батумі—Сухумі. Бачыце, які цікавы маршрут! Яго працягласць шэсць тысяч кіламетраў. Студэнты пабывалі ў многіх месцах, самі пабачылі многія заводы,

(Заканчэнне на 2 стар.)

На здымку: студэнтка IV курса хімічнага факультэта Жана Булейчык у лабараторыі вызначае малекулярную вагу крыёскапічным метадам.

Фота В. АНЦЫФЕРАВА.

Білет аказаўся шчаслівым...

(Пачатак на 1 стар.)

фабрыкі, новабудоўлі, падымаліся на вяршыні Каўказа, паспрабавалі на смак соль Кара-Багаз-Гола, пакупаліся ў Чорным моры. Хіба ж гэта не дапамагае ім цяпер на экзамене? Адказвае Ніна Махлай. Яна поўна, дакладна расказвае аб прамысловасці паўночна-ўсходняй Украіны, у прыватнасці, буйнага прамысловага цэнтра Украіны—Харкава. А як жа інакш? Дзяўчына там пабывала. Дацэнт Іван Іванавіч Трухан ставіць дзяўчыне «добра».

Сямён Кручок, якому папалася пытанне «Прамысловасць Поўначы СССР», спачатку спыняецца на тым непрыглядным становішчы багатага някранутага краю, якое мела Поўнач да рэвалюцыі. Студэнт падрабязна расказвае аб этапах развіцця, аб асваенні вялізных багаццяў Поўначы за час Савецкай улады.

Выкладчык ставіць студэнту «выдатна». Заслужаная адзнака. З лёгкай рукі Сямёна Кручка «выдатна» атрымалі Уладзімір Маліноўскі, Валянцін Лукашоў, Дзмітрый Цяцера. Добра адказвалі Валеры Малаглавец, Фаіна Рабышэўская, Мікола Салавей, Вячэслаў Шыц і іншыя. З 25 чалавек гэтай групы толькі адзін атрымаў «нездавальняюча».

Разам з тым нельга не адзначыць, што ў будучых географаў пакідае чакаць лепшага культура мовы.

* * *

Экзамены пачаліся. І трэба іх паспяхова здаць. Уперадзе ж—канікулы, шчаслівы студэнцкі адпачынак.

Р. ЗАЛЕСКІ.

АГЛЯД ДРУКУ

Бліжэй да жыцця

Таленавіты савецкі паэт Уладзімір Уладзіміравіч Маякоўскі пісаў: «Газета—наши глаза и руки, помощь ежедневная в ежедневной работе». Якія глыбокія і справядлівыя словы! Іх поўнасцю можна аднесці і да насценных газет. А такіх у нас, ва ўніверсітэце, нямала. Яны заклікаіы адлюстроўваць жыццё факультэтаў, змагацца за высокую паспяховасць, за камуністычнае выхаванне студэнтаў. Паглядзім, як спраўляюцца з гэтымі задачамі насценныя газеты факультэтаў.

Газета **«За мічурынскую біялогію»** слаба звязана з студэнцкім калектывам, не адлюстроўвае жыцця акадэмічных груп і курсаў. З 10—12 артыкулаў, што змяшчаюцца ў газеце, толькі 2—3 у нейкай ступені звязаны з жыццём біяфака. У асноўным жа газета запаўняецца матэрыяламі, у якіх расказваецца аб распрацоўцы той або іншай праблемы ў біялогіі. А такая газета нічым не адрозніваецца ад звычайнага бюлетэня студэнцкага навуковага таварыства.

Насценная газета фізічнага факультэта як быццам бы больш увагі і месца адводзіць паўсядзённаму жыццю. Вось адзін з апошніх нумароў. На першым плане—выступленні камуністаў на партсходзе. Матэрыял важны. Але газета павыхоплівала з гэтых выступленняў толькі агульныя фразы. Таму матэрыялы губляюць сваю надзённасць і мэтанакіраванасць. Да таго ж, газета не называе канкрэтных асоб.

«Савецкі фізік» крытыкуе гультаёў, што спяць у час заняткаў, тых, хто не хоча берагчы народнае дабро. Але і гэтыя матэрыялы пададзены казённа. Рэдакцыя не выказала сваіх адносін да прыводзімых фактаў; яна абмежавалася толькі тым, што зафіксіравала іх.

«Савецкі фізік» бярэцца знаёміць сваіх чытачоў з сістэмай вышэйшай адукацыі ў ЗША. І, трэба сказаць, што робіць гэта з пахвальным стараннем і веданнем справы. Але для чаго ўсё гэта?

Насценная газета **«Савецкі хімік»** імкнецца цясней звязацца са сваімі чытачамі. З нумара ў нумар змяшчаюцца падборкі матэрыялаў аб лепшых студэнтах хімфака. Выгадна вылучаецца сярод іншых і сатырычны аддзел «Хромавая сумесь». Аднак, трэба адзначыць што ў большасці артыкулаў няма мэтанакіраванасці, напісаны яны шэрай і невыразнай мовай.

Дарэчы, аб матэрыялах, якія прысвячаюцца лепшым студэнтам факультэта. Газета вельмі ўжо захапляецца «ясными очами» і «бесконечно милыми улыбками» сваіх гераінь і герояў. А чытачу важна ведаць, якім чынам стаў гэты студэнт лепшым на факультэце, якая яго роля ў калектыве. Хочацца пажадаць рэдкалегіі «Савецкага хіміка» больш сур'ёзна ставіцца да такіх матэрыялаў.

Мы бегла азнаёміліся са зместам некаторых факультэцкіх газет. Малюнак несуцяшальны. Многія рэдакцыі не спраўляюцца з пастаўленымі задачамі. Партыйныя арганізацыі факультэтаў павінны ўзмацніць кіраўніцтва насценным друкам, а калі гэта спатрэбіцца, змяніць і ўзмацніць склад рэдкалегій. Кожная насценная газета павінна быць баявым памочнікам партыйнай арганізацыі ў барацьбе за выхаванне сапраўдных будаўнікоў камунізма, за падрыхтоўку высокакваліфікаваных спецыялістаў.

***

У разгары зімовы спартыўны сезон. Гаравую дарожку стадыёна замяніла спартыўная зала, дзе працягваюць удасканальваць сваё майстэрства лёгкаатлеты нашага ўніверсітэта, рыхтуючыся да прадстаячых спартыўных баталій.

НА ЗДЫМКУ: член лёгкаатлетычнай секцыі студэнт II курса філалагічнага факультэта Мікалай Гаўрычэнка на трэніроўцы.

Фота **В. АНЦЫФЕРАВА**

***

Творчасць нашых сяброў

☆ ☆ ☆ ☆ ☆

* *

Нядаўна на базе літаратурных аб'яднанняў вышэйшых навучальных устаноў горада Мінска было створана агульнае літаб'яднанне студэнтаў (СЛАМ). На першым пасяджэнні гэтага аб'яднання прысутнічаў вядомы беларускі крытык Рыгор Бярозкін. Ён зрабіў агляд творчасці маладых аўтараў, адзначыў істотныя недахопы ў творах. Сіламі літаб'яднання будзе выдадзен зборнік творчасці яго членаў, які выйдзе прыкладна ў 1963 годзе.

Сёння мы знаёмім нашых чытачоў з некаторымі творамі нашых сяброў, маладых паэтаў А. Сухамлінава, М. Стрыгалёва, Л. Кліменка, В. Унуковіча, А. Сакалоўскай і І. Трубачова.

О Родине

Родина, поясом рек опоясанная,
Здесь ты со мною
И в дальних краях,
С гордой усмешкой и взглядами ясными,
С ночами в соловьях...
Сколько идти нам дорогами трудными,
Сколько изведать тревог!
Шаг твой чеканный
Колхозными буднями
В стих незаконченный лёг...

М. СТРИГАЛЁВ.
Политехнический институт.

Разве много...

Разве много мне в жизни надо?
Шелест веток цветущего сада,
Вдоль идущая тропка снежная,
Ласка девичья, добрая, нежная.

Мне, как воздух, нужна работа.
Не какая-нибудь, а до пота.
Друг хороший и добрый рядом...
Разве много мне в жизни надо?..

И. ТРУБАЧЕВ.
Медицинский институт.

* * *

Вдруг кто-нибудь скажет открыто:
Плохие, мол, пишешь стихи.
И горло мне сдавит обида,
Что строки корявы, сухи.

Как в зной холодная фляга,
Мне нужно для жизни перо.
И сердце моё под рубахой
Стучит от стихов о ребро.

Когда б даже был палачами
Казнён, и тогда б голова
Вдруг стала б царапать зубами
Стихов неуклюжих слова.

А. СУХОМЛИНОВ.
Политехнический институт.

Радуга

Хмурое утро вдруг улыбнулось
Сквозь дождевые плетни.
Солнце мне радугу протянуло,
Словно сказало: возьми заплети...

Пусть засияет в косичке светлой
Блеск семицветных огней!
Только мала я для ленты этой,
Не дотянулась к ней...

А. СОКОЛОВСКАЯ.
Медицинский институт.

Бетон

Следы и ссадины на нём,
Ветров ожоги, слизь дождей,
Фундамент весь порос пырьём,
Оплетен сетью их корней.

Прошли года, а он звенит,
И даже крепче, звонче стал.
Из жидкой массы—он, гранит,
Несокрушимый, как металл.

В. УНУКОВИЧ.
Политехнический институт.

* * *

Снова приходит весна:
Ни снега,
Ни льда,
Ни пороши.
Весна—значит, нет больше сна,
И только есть ты, мой хороший.

Травой ощетинился луг.
Вздохнули в тумане рощи.
Кто-то позвал меня вдруг?—
Ветер
иль ты, мой хороший?..

Л. КЛИМЕНКО.
Институт иностранных языков.

Віталі АНЦЫФЕРАЎ

*

ФОТАЭЦЮД

*

УДАЛЫЯ ВЫСТРАЛЫ

ПІСЬМО Ў РЭДАКЦЫЮ

Чаму мы на апошнім месцы?

Праведзены агляд на лепшы інтэрнат універсітэта па бытавому абслугоўванню вызначыў нашаму інтэрнату № 4 (вуліца Дзімітрава) апошняе месца. Асабліва нездавальняючы парадак быў выяўлен там, дзе пражываюць студэнты юрыдычнага факультэта. Падлога ў калідоры першага паверху брудная, на сценах—пыл, у многіх пакоях поўны беспарадак.

У чым жа прычына такога становішча, ці ўсе студэнты дрэнна адносяцца да сваіх абавязкаў па ўборцы?

Аказваецца, не. Праведзены за апошні час рад рэйдаў па інтэрнату даў магчымасць устанавіць, што ёсць у нас таварышы, якія ўзорна ўтрымліваюць свае пакоі. Да такіх адносяцца пакоі № 19 (стараста Капніцкі), № 61 (стараста Вадзянова), № 67 (стараста Брахуноў), № 47 (стараста Каспур) і рад іншых пакояў.

Нажаль, такіх пакояў нямнога, большасць жа іх выглядае зусім не так. Асабліва дрэнны парадак у пакоях, якія займаюць студэнты чацвёртых і пятых курсаў. Лічачы сябе ўжо «бачыўшымі віды», яны лічаць за лепшае жыць у брудзе. Так, камісія прафкома выявіла ў 21-м пакоі карты, на падлозе—бруд і цкуркі. 15 лістапада студсавет сумесна з камсамольскім бюро правялі рэйд, і зноў у тых жа пакоях—29, 90, 21, 20—аказаўся беспарадак.

А пакой 90-ы, дзе стараста камсамолец Глазкоў, заўсёды сустракае рэйдавую камісію ў штыкі, у адрас членаў сантройкі ляцяць абразы: «А можа ў мяне на падэшве знойдзеце пыл?».

Праведзеныя рэйды таксама ўстанавілі, што студэнты безадказна адносяцца да дзяржаўнай маёмасці, ламаюць крэслы, псуюць канапы і сцены. Ёсць яшчэ сярод нас людзі, якія не хочуць прызнаць культуру быту, лічаць гэта справай другараднай.

Прамы абавязак усіх нашых камуністаў, камсамольцаў — не толькі самім быць прыкладнымі ў быту, але і не праходзіць міма фактаў парушэння правілаў сацыялістычнага грамадскага жыцця, прывіваць іншым пачуццё адказнасці за парадак у пакоях, у інтэрнаце, а калі патрэбна, то і спаганяць з неахайных.

Я. ПАШКОЎ,
член камсамольскага бюро юрыдычнага факультэта.

Давайце спаборнічаць!

З мэтай стварэння лепшых жыллёва-бытавых умоў і актыўнага адпачынку студэнты ўсіх інтэрнатаў універсітэта ўключыліся ў сацыялістычнае спаборніцтва. Студэнты матэматычнага факультэта спаборнічаюць з фізікамі. Жыхары інтэрната № 4, што па вуліцы Дзімітрава, выклікалі на спаборніцтва філолагаў.

Удзельнікі спаборніцтва абавязаліся:

Утрымліваць жылыя пакоі, калідоры, кухні і ўмывальнікі ў належным санітарным становішчы, ленпакоі і чытальныя залы—ва ўзорным.

Праводзіць у ленпакоях вечары адпачынку студэнтаў, наладжваць сустрэчы з перадавікамі вытворчасці, старымі камуністамі, заслужанымі настаўнікамі і іншымі.

У дні адпачынку праводзіць турысцкія паходы і лыжныя прагулкі.

Беражліва адносіцца да сацыялістычнай маёмасці.

Строга выконваць правілы ўнутранага распарадку.

У кожным інтэрнаце правесці спартакіяду.

Разгарнуць спаборніцтва паміж паверхамі і за лепшы пакой на паверсе. Пераможцу будзе ўручан пераходны вымпел—«Лепшаму інтэрнату БДУ імя Леніна». Найбольш актыўныя ўдзельнікі конкурсу будуць адзначацца прафкомам і рэктаратам.

У цяперашні час вымпелам валодаюць студэнты матэматычнага факультэта.

Студсаветы, прафбюро факультэтаў павінны ўцягнуць у спаборніцтва ўсіх студэнтаў, пражываючых у інтэрнатах.

А. ЦАЛКО,
старшыня жыллёва-бытавой камісіі прафкома ўніверсітэта.

Рэдактар М. ЦІКОЦКІ.

НАШ АДРАС:
Мінск,
Універсітэцкі гарадок,
біякорпус, 31;
Тэлефон: 2-07-19.
Друкарня выдавецтва
БДУ імя Ул. І. Леніна.

АТ 06219 Зак. 106.